

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Anna Polak

Sędziowie SA: Romana Mrotek

Urszula Iwanowska (sprawozdawca),

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2015 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania C. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt VII U 152/15,

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od C. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lipca 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił C. S. ponownego ustalenia wysokości świadczenia, wskutek zmiany podstawy wymiaru.

W dniu 27 stycznia 2015 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. wpłynęło odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji przekazane na mocy postanowienia sądu, z dnia 21 stycznia 2015 r., w sprawie VII U 65/15. Powyższe odwołanie ubezpieczonego wpłynęło do sądu w dniu 7 stycznia 2015 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie jako wniesionego po ustawowym terminie 30 dni od dnia otrzymania zaskarżonej decyzji.

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie.

Sąd pierwszej instancji powołując treść art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c. wskazał, że do przywrócenia terminu niezbędne jest spełnienie kumulatywnie dwóch warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się. Co za tym idzie uznanie, że zachodzi tylko jeden z nich - skutkuje odrzuceniem odwołania na podstawie przywołanych przepisów.

Dalej Sąd Okręgowy podniósł, że w niniejszej sprawie, ubezpieczony złożył odwołanie przekraczając znacznie termin do jego wniesienia, bowiem ubezpieczony w dniu 7 stycznia 2015 r. zaskarżył decyzję z dnia 6 lipca 2009 r. W związku z powyższym – zdaniem tego sądu – w sprawie nie może zostać nadany dalszy bieg odwołaniu od wskazanej decyzji i dlatego na podstawie art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c. odwołanie zostało odrzucone.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego w całości nie zgodził się C. S., który w złożonym zażaleniu podniósł, że w dniu 6 maja 2009 r. złożył ponownie swoje zarobki na druku Rp-7, a ZUS po raz drugi odmówił mu obliczenia zarobków. Ubezpieczony wskazał również, że nie mógł odwołać się od pisma z dnia 6 lipca 2009 r., ponieważ cały czas próbowano go zastraszyć i tak do dnia dzisiejszego nie może uzyskać ponownego obliczenia.

W odpowiedzi na zażalenie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie w całości i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podnosząc, że słusznie Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie zostało złożone ze znacznym przekroczeniem terminu, tj. po upływie 5 lat od doręczenia decyzji.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Natomiast w myśl § 3 tego artykułu, odwołanie wniesione po upływie terminu Sąd odrzuci chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego.

Słusznie Sąd Okręgowy podniósł, że wymienione w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego się. Stanowisko to znajduje oparcie w utrwalonym orzecznictwie, którego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05 (LEX nr 277825), w uzasadnieniu, którego wskazano, iż sąd nie odrzuci odwołania od decyzji organu rentowego na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. tylko wówczas, gdy bezspornie stwierdzi, że przekroczenie ustawowego terminu nie jest nadmierne i że nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, w pozostałych zaś wypadkach jest obowiązany odrzucić odwołanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Okręgowego, który przyjął, że odwołanie z dnia 7 stycznia 2015 r. od decyzji z dnia 6 lipca 2009 r. zostało złożone po terminie, a w okolicznościach sprawy C. S. ani przed sądem pierwszej instancji, ani w postępowaniu zażaleniowym nie wykazał, że uchybienie to nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Wobec powyższego zdaniem sądu odwoławczego, Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że uchybienie przez ubezpieczonego terminowi jest zawinione i niczym nie usprawiedliwionym zaniechaniem czynności, a zatem wynika z zaniedbania własnych spraw, i nie przykładania do nich należytej staranności. Bowiem C. S. należycie pouczony o prawie i terminie złożenia odwołania od decyzji z dnia 6 lipca 2009 r., odwołanie to złożył w dniu 7 stycznia 2015 r.

Jednocześnie należy przypomnieć, że wniosek o ponownie przeliczenia świadczenia przy uwzględnieniu zarobków z Przedsiębiorstwa Usług (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. ubezpieczony działając przez profesjonalnego pełnomocnika złożył także w dniu 9 grudnia 2010 r. (k. 103 z załącznikami akt ZUS) i uzyskał wówczas odpowiedź organu w piśmie z dnia 4 lutego 2011 r. (k. 115 akt ZUS), od którego odwołania również nie złożył.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (punkt I).

O kosztach postępowania zażaleniowego, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne

do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania należy, między innymi, koszt ustanowienia zastępstwa procesowego, który w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego, wynosi 60 zł, zgodnie z § 11 ust. 2 w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Zatem, skoro oddalono zażalenie ubezpieczonego, uznać należało, że przegrał on postępowanie odwoławcze w całości, a wobec tego, zasądzono od ubezpieczonego na rzecz organu emerytalnego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w całości – 120 zł, zgodnie z § 12 ust. 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia (punkt II).

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska